

Šeho Zimić, dipl.inž.geod.
Gradjevinski fakultet Sarajevo

ANALIZA IZRAVNANJA TRIGONOMETRIJSKE MREŽE GRADA BRČKOG

1. UVOD

Kod uklapanja poligonskih mreža u postojeću trigonometrijsku i poligonometrijsku mrežu, dolazi do većih uglovnih i linearnih odstupanja u pojedinim vlačima. S obzirom da se dužine mjere savremenim elektronskim daljinomjerima, a uglovi sekundnim teodolitom uz optičko centriranje vizurnih marki i instrumenta, logično je pretpostaviti da ta odstupanja dolaze od grešaka datih veličina.

Problem koji se javio u poligonskoj mreži u Brčkom doveo je do toga da se izvrši analiza ranijeg izravnanja po metodi pojedinačnih tačaka jednog dijela trigonometrijske mreže. Analiza se sastojala u tome da se taj dio mreže izravna po posrednoj metodi (skupno) i utvrde razlike koordinata jednog i drugog izravnjanja.

U ovom radu daću kratak prikaz izravnanja trigonometrijske mreže po posrednoj metodi sa osvrtom na probleme pripreme podataka za izravnanje i na kraju tabelaran prikaz razlika jednog i drugog izravnjanja.

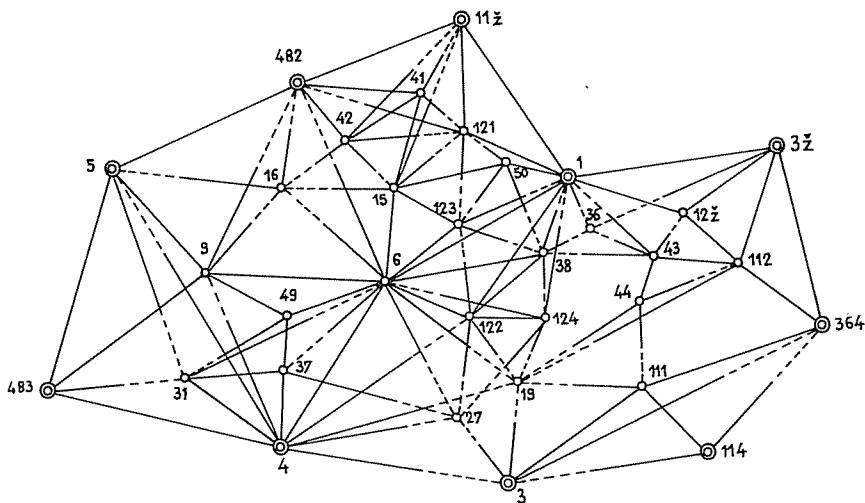
Izravnanje je izvršeno na računaru IBM 4331 po programu "TRIGNEP" profesora dr Smilla Pašalića.

2. OPIS RADA KOD SKUPNOG IZRAVNANJA TRIGONOMETRIJSKE MREŽE PO POSREDNOJ METODI

Dati dio mreže sastoji se od 33 trigonometrijske tačke, pri čemu je deset datih rasporedjeno po periferiji.

Ukupan broj opažanih pravaca je 161, od čega je usvojeno 151. Najveći dio pravaca je ostvareno sa ekscentrično postavljenih stanica (16) na ekscentrične signale (20). Kako se nije imalo povjerenja u prethodna računanja i izravnanja mreže cijeli postupak pripreme za novo izravnanje tekao je iz početka. Podaci su preuzeti iz trig.obrasca br.2, Elabo-

rata za trig.srez Brčko i jednim dijelom za trig.srez Županija. S obzirom na veliki broj ekscentriciteta (na nekim tačkama i po četiri - toranj crkve) te dvije ili tri grupe opažanja za treći i četvrti red triangulacije, svodjenje ekscentrično opažanih pravaca i spajanje grupa bio je najteži dio

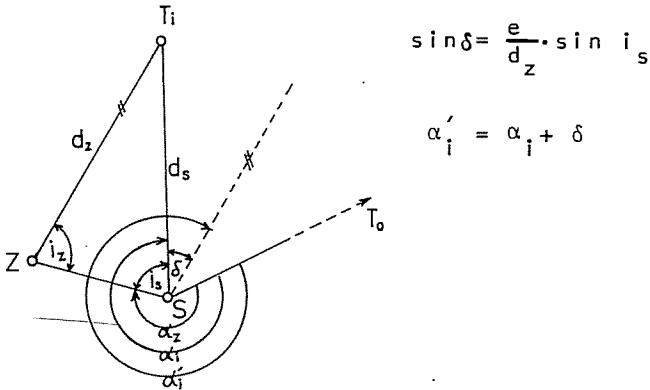

S1,1

posla u ovom zadatku. Elemente ekscentriciteta trebalo je najčešće odrediti indirektno preko sklopa trouglova. Za svoidjenje ekscentrično opažanih pravaca sa "S" i "C" na centar "Z" te računanje dužine i direkcionog ugla iz koordinata krajnjih tačaka koristio sam džepni računar TI Programmable 59. Ovaj računar, kao i mnogi drugi ove vrste, omogućava uz jednostavno programiranje, brzo i elegantno rješavanje manjih zadataka u geodeziji.

Ovdje ću prikazati kako sam vršio centrisanje pravaca uz pomoć ovog računara.

Pošto su bile poznate koordinate iz ranijeg izravnjaja kako za centre Z, tako i za ekscentre C, mogla se uvjek primijeniti sinusna teorema za računanje ugla δ , uzimajući dužinu naspram mjerenoj ugla.

S1.2.

PROGRAM

1. LRN
2. 2nd Lbl A
3. 3
4. 6
5. 0
6. -
7. RCL 01
8. 2nd D.MS
9. =
10. STO 05
11. RCL 00
12. -
13. RCL 02
14. =
15. STO 04
16. RCL 03
17. 2nd D.MS
18. +
19. RCL 05
20. =
21. 2nd sin
22. X
23. RCL 04
24. =

RAD

1. otkucati e → pritisnuti STO 00
2. otkucati α_z (stupene, minute i sekunde) → pritisnuti STO 01
3. otkucati d_z → pritisnuti STO 02
4. otkucati α_i (stupene, minute i sekunde) → pritisnuti STO 03.
5. pritisnuti A i na ekranu će se pojaviti α'_i (stupeni, minute i sekunde) centrišan i-ti pravac

Za novi $i+1$ pravac otkucava se d_{i+1} → STO 02
 $\alpha_{i+1} \rightarrow$ STO 03
 i pritiskom na A pojavi se centriran α'_{i+1} pravac. Tako sve do n koliko ima pravaca na datoј stanici.

Ovo u mnogome olakšava rad nego što smo to imali u trigonomet. obrascu br.4. pogotovo tamo gdje je veći broj ekscentriteta i veći broj pravaca.

- 25. INV 2nd sin
- 26. +
- 27. RCL 03
- 28. 2nd D.MS
- 29. =
- 30. INV 2nd D.MS
- 31. R/S
- 32. LRN

Kad je izvršeno centriranje pravaca i spajanje grupa pristupilo se izravnjanju trigonometrijske mreže po navedenom programu.

Ulagani podaci su koordinate datih tačaka i prvi vremene koordinate traženih tačaka te centrirani opažani pravci na svim stanicama redom, kao i podaci o broju pravaca i ukupan broj tačaka u mreži.

Izloženi podaci su jednačine grešaka, popravke koordinate traženih tačaka, popravljeni pravci ispisani po stanicama kako su upisani, te direkcioni uglovi, greške pravaca, definitivne koordinate i srednja greška jedinice težine ($m_0 = 5'', 992$).

Od računara se mogu tražiti i srednje greške m_x i m_y izravnatih veličina x i y za svaku traženu tačku. U tom slučaju rješavanje normalnih jednačina ide preko inverzne matrice N^{-1} koja je ujedno korelaciona matrica Q. Međutim, izvršenje ovakvog programa traje duže i zato se ne primjenjuje ako se izričito ne zahtjeva.

3. REZULTATI IZRAVNANJA "X"

Skupno izravnanje (novo)	Pojedinačno izravnanje (stari)	Razlika N-S [m]
Δ		
0 41 73 881.673	73 881,66	+0,013
42 72 801.047	72 801.07	-0,023
116 71 622.753	71 622.82	-0,067
9 68 871.376	68 871.32	+0,056
31 66 109.472	66 109.37	+0,102
37 66 638.397	66 638.27	+0,127
49 68 432.013	68 431.96	+0,053
15 71 434.989	71 435.02	-0,031
121 72 692.262	72 692.34	-0,078
50 71 485.264	71 485.24	+0,024
123 69.999.594	69.999.62	-0,026
6 68 721.411	68 721.40	+0,011
122 68 069.568	68 069.57	-0,002
38 69 234.630	69 234.77	-0,140

36	70	124.496	70	089.44	+0.056
12	70	370.483	70	370.56	-0.077
43	68	939.757	68	939.83	-0.073
124	67	991.014	67	990.99	+0.024
27	64	589.350	64	589.28	+0.070
19	65	516.782	65	516.84	-0.058
44	67	199.953	67	200.08	-0.127
112	68	190.466	68	190.54	-0.074
111	64	900.891	64	900.91	-0.009

"Y"

Skupno izravnanje (novo)	Pojedinačno izravnanje (stare)	Razlika m
41	60 529.955	-0.005
42	59 704.407	-0.023
16	58 216.298	-0.082
9	57 374.759	-0.151
31	56 104.375	-0.115
37	58 819.241	-0.029
49	58 912.360	-0.050
15	60 879.707	-0.043
121	61 603.277	-0.073
50	62 802.253	-0.077
123	61 889.476	-0.074
6	60 858.005	-0.115
122	62 528.200	-0.050
38	63 898.808	-0.002
36	64 416.205	+0.025
12	65 873.725	+0.045
43	65 465.034	+0.074
124	63 744.588	-0.032
27	62 916.153	+0.023
19	64 580.297	-0.013
44	65 095.449	+0.029
112	66 912.519	+0.049
111	66 810,082	+0.002

4. ZAKLJUČAK

Iz rezultata izravnanja po jednoj i drugoj metodi može se zaključiti da je skupno izravnanje imalo smisla izvesti jer su se javile razlike koordinata i do ± 15 cm. Pred-

nosti skupnog izravnjanja, pogotovu ako se obrada vrši automatski na računaru, su ogromne u odnosu na klasično izravnanje po metodi pojedinačnih tačaka. Prije svega tu je prisutna sigurnost, tačnost i brzina rješavanja zadatka. Skupno izravnanje daje bolju kompaktnost u mreži jer u izravnanje ulaze svi pravci istovremeno. Grube greške mogu se blagovremeno ukloniti iz rezultata što nije slučaj kod klasičnog izravnjanja. Pojava slobodnih članova, f' u jednačinama grešaka sa većom apsolutnom vrijednošću ukazivala je na pogrešnost tog pravca. Najčešća greška bila je u preuzimanju podataka iz Elaborata obzirom da je bio nečitak a nerijetko i zamjenjen broj tačke. Na ovaj način otkrivena je greška koordinata 8124 "C" koja nije bila otklonjena u starom izravnanju. Tek kada se svi podaci "isciste" pušta se program na izvršenje. Na kraju svi oni pravci koji su imali veću popravku, v" od trostrukе srednje greške pravca ($v \geq 3m$) bili su odbačeni tako da je konačan broj pravaca bio 151 od ukupno 161. Poslije ovoga zadatak je dat na konačno izvršenje u kome ni jedna popravka pravca nije prešla $\Delta = 3m$ ($m=5,992$). Dakle $\Delta = 18''$ a naši propisi dozvoljavaju $\Delta = 20''$ za triangulaciju 4 reda.

Sve ovo ukazuje na sigurnost i korektnost izvršenog novog izravnjanja.

LITERATURA

- [1] Pašalić, S.: Račun izravnjanja, Gradjevinski fakultet u Sarajevu; 1984.
- [2] Mihailović, K.: Geodezija II, II deo, Naučna knjiga, Beograd.
- [3] Texas instruments - Individualno programiranje.